

MEOSZ Oktatási, Továbbképző és Távmunka Intézet
SAJTÓFIGYELÉS

2007. szeptember 28.

Zalai Hírlap

Többéves adósság

Pályázati támogatást igényel a zalaegerszegi önkormányzat a fogyatékkal élők ellátásához szükséges intézményrendszer létrehozására, döntött a minap a közgyűlés.

Régi probléma Zalaegerszegen, hogy a fogyatékkal élőknek nem biztosít bentlakásos ellátást az önkormányzat, csak nappalit, holott jogszabály kötelezi az átmeneti és a tartós elhelyezésükre is. A fogyatékosok gondozóházát legkésőbb 2000-ig meg kellett volna nyitni, míg a tartós bentlakást nyújtó otthon kialakításának 2007 eleje volt a határideje. A közgyűlés májusban eldöntötte, hogy a Gasparich úti egykori óvoda épületében integrált intézményt hoz létre tíz átmeneti és huszonkilenc végleges elhelyezést biztosító férőhellyel. Ebbe az épületbe költöztetnék a Kis utcában működő fogyatékosok klubját is, melyben a jelenlegi hússzal szemben harminc rászoruló nappali ellátását tennék lehetővé. Az önkormányzat a Máltai Szeretetszolgálattal közösen teremtené meg az új szociális szolgáltatás feltételrendszerét, az intézmény működtetését pedig a karitatív szervezetre bízna. Már csak a pénz hiányzik a tervek valóra váltásához, de van rá esély, hogy a közeljövőben az is lesz, a város ugyanis pályázatot nyújt be az Európai Gazdasági Térség Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus forrásaira. Az intézmény tervezett költsége megközelíti a 123 millió forintot, s mivel 85 százalékos támogatás nyerhető hozzá, az önkormányzatnak szerencsés esetben 18,5 millió forint saját forrásról kell gondoskodnia.

Orientpress

Kézilabdások a mozgássérültekért

A Mozcassérültek Egyesületénél tart szurkolói ankétot pénteken délután fél öttől a Dunaferr kézilabdacsapata a dunaújvárosi Civil Házban.

A Dunaferr SE férfikézilabda-csapata a szeptember 17-i Mozcassérültek Világnapja alkalmából egy különleges szurkolói ankétot szervezett a dunaújvárosi Civil Házba szeptember 28-án, pénteken.

Ezen a zártkörű eseményen, a helyi mozgássérült emberek egyesületének tagjai lesznek a szurkolók, akik nagy örömmel vették a kezdeményezést, hiszen ma még nem mindig nyílik lehetőségük kedvenceik mérkőzéseire elmenni és szurkolni. A csapat sajtója, Szirmai György irányításával a fiúk elmesélik az eddig szezon élményeit, tapasztalatait. Megszólalnak majd az új csapattársak és a régiek is szólnak az új csapattársakról, majd kéziseink ajándékkal is kedveskednek majd a vendégeknek.

Az esemény célja, hogy mindannyian felhívják a figyelmet arra, hogy minden sportszerető embernek ott a helye a csapat közelében és az ő támogatásuk, szurkolásuk is fontos ahhoz, hogy minél eredményesebb és sikeresebb legyen a férfi kézilabda csapat.

Inforádió

Kerékbe törve - milyen az élet a kerekesszékekben?

Kerékbe törve címmel október 2-án mutatják be a Millenáris Teátrumban Vincze Zoltán új dokumentumfilmjét, amely a balesetben lebénultak életéről, rehabilitációjáról és a társadalmi toleranciáról szól. A rendező hat éve maga is mozgáskorlátozott.

Az alkotás elsősorban a járóknak szól, és emberien próbálja bemutatni a kerekesszékekben élők mindennapjait. A rendező maga is hat éve mozgáskorlátozott, elsősorban saját élményei vezették a film elkészítéséhez. "Fő célom az volt, hogy bebizonyítsam: nekik ugyanolyan joguk van élni, mint ép társaiknak - mondta el az InfoRádióknak Vincze Zoltán.

Az alkotó elmondta, hogy a film két, balesetet szenvedett ember életét mutatja be a kezdeti lépésektől egészen a hazamenetelig. Egyikük, Zsolt, mindkét lábára béna és egy kis községben él, nagy szegénységben. Elhatározta, hogy gerelyvető lesz, és ma már versenyeken ér el sikereket.

Enikő 21 éves, egy súlyos balesetben nyaktól lefelé teljesen megbénult. A rehabilitáció bemutatásának célja, hogy az emberek megnézhessék, milyen lehet úgy élni, hogy valaki csak a fejét képes mozgatni - fejtette ki Vincze Zoltán.

A rendező elmondta, hogy a film nem politikai célzattal készült, és nem szomorú. Azt kívánja egyszerűen bemutatni, miként tudnak boldogulni a kerekesszékekben élők.

Híreextra

Európa Kulturális Fővárosai egyesüljete!

A 2010-es Európa Kulturális Fővárosa (EKF) program tervezett fesztiváljainak összehangolásában, fiatal művészeknek szóló ösztöndíjhálózat létrehozásában és a fogyatékossgal élő művészek bemutatkozásának segítségével is megállapodtak Isztambul, Essen és Pécs művészeti vezetői a török városban szerdán véget ért tárgyalásukon.

Európa mindhárom 2010-es kulturális fővárosa kiemelten fontosnak tartja, hogy olyan, egymást erősítő együttműködést alakítson ki, melynek köszönhetően rendezvényei sikeresek lesznek - mondta Méhes Márton, a pécsi EKF művészeti igazgatója hazaérkezését követően az MTI-nek.

Beszámolt arról, hogy elhatározták: "összekapcsolják" egyes kiemelt zenei, tánc, esetleg filmfesztiváljaikat. Ez azt jelenti, hogy a fellépő művészek utaznának a városok között, így a török, a német és a magyar közönség egyaránt láthatná, hallhatná őket.

Hozzátette: támogatják kortárs zenészek alkotómunkájának helyet biztosító zenei stúdiók létrehozását, képzőművészeti rezidens ösztöndíjas hálózat működtetését, s a rendezvényekről folyamatosan beszámoló újságírócsoportok kölcsönös meghívását.

Méhes Márton hangsúlyozta, az esélyegyenlőség jegyében a lehető legtöbb fogyatékosággal élő tehetséges művészek, alkotónak szeretnének lehetőséget biztosítani a bemutatkozásra.

A művészeti igazgató kitért arra is, hogy a tanácskozáson felmerült egy fotóművészeti program elindítása. Ennek lényege, hogy fotósok dokumentálnák a három városban a következő években végbemenő változásokat. A képek felhasználásával honlap és CD készülne, az anyag 2010-ben pedig kiállítás és katalógus formájában is megtekinthető lenne.

Méhes Márton megjegyezte: a 2010-es programok tervezése Isztambulban, Essenben és Pécsen egyformán jól halad, nincsenek lemaradások.

Netbulvár

Fogyatékos gyermekek esélyei

Sok szülő nem tudja elfogadni, hogy gyermeke fogyatékos, pedig ezzel többet árt csemetéjének, mint gondolná. Ha felismerjük a bajt, külön kezelést/fejlesztő módszereket kell alkalmazni, mivel csak ezáltal van esélyük a sérült gyermekeknek - majdnem - teljes értékű életet élni. Papházi Évát, egy budapesti szegregált intézmény igazgatóját arról kérdeztük, mit tehetünk, ha gyermekünk nem teljesen egészséges.

Mikor és hogyan derülhet ki egy gyermekről, hogy sérült, beszédproblémás?

Vannak olyan gyermekek, akikről már a születésükkor kiderül, hogy sérültek, viszont a beszédproblémák inkább az óvodai időszakra tehető. Ilyenkor speciális fejlesztésre van szükségük, beszédhibánál pedig a szülőnek kell gondoskodnia arról, hogy gyermeke megfelelő logopédiai ellátásban részesüljön.

Mi a teendő ilyen helyzetekben?

Amikor az óvodapedagógus gyanakodni kezd, hogy fennállhat a veszélye a gyermeknél, hogy súlyos illetve kevésbé súlyos sérülései lehetnek, érdemes iskolaérettségi vizsgára küldeni.

Ki dönt arról, milyen óvodába, iskolába járhat, járjon a gyermek?

Az iskolapedagógusok, mert ha úgy látják, valamelyik gyermek nem épelméjű, probléma van vele, akkor iskolaérettségi vizsgára küldik, ahol egy tanulási képességet vizsgáló rehabilitációs bizottság előtt kell bebizonyítani iskolaérettségét. Ilyenkor különböző képességeket vizsgálnak, és a végén eldöntik, a gyermek mehet-e normál iskolába, vagy szegregált intézménybe kerül.

Miben különbözik a szegregált intézmény az általános iskolai képzéstől?

Egy ilyen iskolában reggeltől estig speciális segítséget kapnak a gyermekek, és persze kisebb csoportban is dolgoznak a pedagógusok a diákokkal, mert a sérült gyermekek sérülési is különbözőek. Teljesen más irányú és ütemű a fejlődésük, különböző speciális programokat igényelnek az ide járó gyerekek.

Más képzésben részesültek az itt tanító pedagógusok is?

Igen, mert akik sérült gyermekekkel foglalkoznak, azoknak orvosi tárgyakat, nyelvészetet és pszichológiát is kell tanulniuk, mert ezekre épülnek a speciális ismeretek. Hiszen egészen máshogy kell oktatni egy hallás, látás, értelmi sérült vagy magatartászavarokkal rendelkező tanulót.

Egy magatartás zavarokkal szenvedő fiatalnak, milyen körülmények között kell tanulnia?

Hogyha a magatartászavar kiskori sérelmek miatt alakult ki, akkor az könnyen kezelhető, viszont nekik nem szegregált intézménybe lenne a helyük, mert szellemileg ép gyerekek, de sajnos ők is odakerülnek. Pedig elég lenne annyi is ahhoz, hogy a későbbiekben teljes életet tudjanak élni, ha nevelési tanácsadóhoz, s pszichológushoz járatnák őket szüleik, és persze kellőképpen odafigyelnének rájuk.

Mennyi esélyük van a szegregált intézményben tanult gyermekeknek, hogy a későbbiekben diplomát szerezzenek?

Az értelmi fogyatékos gyerekek inkább szakirányos iskolába tudnak továbbtanulni, hogy szakmát kapjanak, de a beszédsérült fiatalok olyan nagyfokú képzést kapnak a szegregált iskolákban, hogy a későbbiekben akár három diplomás orvosok is lehetnek.